

ved Vurderingen, og som Følge deraf maa det udgaa. Men vi have endvidere en anden Grund, og det er denne, at dersom vi medtage Besætning og Inventarium for Landejendomme, saa faa Landejendommene et plus fremfor Købstadejendommene, og det kan jo dog ikke være Meningen. Meningen maa være at stille Landejendommene lige med Købstadejendomme. Man kan ikke sige, at Maskiner og Fabrikinventarium angaa særlig Købstadejendommene, ganske vist er det rigtigt, at de fleste Fabrikker findes i Købstæderne, men der findes dog ogsaa en Del paa Landet, men hvad der her er Hovedsagen, er dette, at Fabrik-ejendommene udgøre kun en ganske lille Del af Købstadejendommene, den store Masse af Købstadejendommene have ikke noget, der svare til Besætning og Inventarium for Landets Vedkommende. Dersom man derfor vil indføre fuldstændig Lighed for By og Land, maa man stryge Besætning, Inventar, Maskiner og alt saadan noget, og Vurdering til Ejendomsskyld maa gaa ud paa alene at medtage den nøgne Grund, Jorden, og de nøgne Bygninger. Det er Flertallets 2den Grund til at stille dette Forslag. Vi have endvidere en 3die Grund, nemlig den, at for mange Egnes Vedkommende i Landet er det Tilfældet, at der holdes forholdsvis større Besætning paa magre, nyopdyrkede Jorder end i bedre Egne af Landet. Dersom man medtog Besætning og Inventar, vilde man altsaa derved atter skabe en Ulighed, der særlig vilde gælde Vest- og Nordjylland, ja Midtjylland med, man vilde paaføre disse Egne et plus, som ikke var retfærdigt. For altsaa at skabe fuldstændig Lighed ogsaa i den Henseende anse vi det for rigtigst ikke at medtage Besætning og Inventar. — Ændringsforslag under Nr. 3 er nødvendigt paa Grund af den Bestemmelse, at Besætning og Inventar udgaa. Det skal jeg ikke opholde mig videre ved.

Om Ændringsforslag under Nr. 4 skal jeg sige, at det er muligt, at vi tage det Forslag tilbage for at undersøge Sagen nøjere til 3die Behandling, idet vi ikke ere aldeles sikre paa, at det er fuldstændig korrekt affattet; det er nemlig blevet til i Henhold til Lovforslagets Bestemmelse om de 5-aarige Perioder. Det omhandler Vurderingen af Skovejendomme, og der er adskillige Vanskeligheder forbundne med at finde passende Bestemmelser i saa Henseende. Flertallet er blevet enigt om dette Forslag, men jeg skal for øvrigt ikke udtale mig om det i Øjeblikket; maaske kommer jeg til at omtale det siden, efter at have

hørt Udtalelser her i Salen om det. Jeg skal altsaa foreløbig forbigaa det.

Ændringsforslag under Nr. 7 omhandler disse Perioder, Vurderingsperioder, om jeg saa maa sige. Lovforslaget foreslaar nemlig, at Vurderingerne skulle gentages hvert 5te Aar, altsaa at der hvert 5te Aar skal finde Omvurdering Sted til Ejendomsskyld. Efter forskellige Forhandlinger i Udvalget ere vi komne til det Resultat, at det er for tit, og vi have overvejet, om det ikke kunde være passende at sætte hvert 8de eller hvert 10de Aar. Vi ere endte med at sætte hvert 10de Aar og antage, at dette er tilstrækkeligt. Disse Vurderinger kræve nemlig en Del Udgifter, og derfor have vi som sagt foreslaaet 10-aarige Perioder, men have dog fundet det hensigtsmæssigt at sige, at den første Omvurdering skal finde Sted om 5 Aar, og derefter skal den foretages hvert 10de Aar.

Ændringsforslag under Nr. 8, der gaar ud paa at forhøje Lovforslagets $\frac{3}{4}$ pro m. til 1,1 pro m., tror jeg, vi vare nærmere inde paa i Gaar. Det hænger sammen med Balancen i det hele taget. Jeg skal i saa Henseende sige, at da vi kom ind paa Nødvendigheden af at stryge Besætning og Inventar, ikke tage dem med under Vurderingen, kom vi samtidig ind paa at forhøje Promillen fra $\frac{3}{4}$ til 1,1, altsaa med 25 Øre pr. 1,000 Kr., idet nemlig Udeladelsen af Besætning og Inventarium vilde have til Følge, at Ejendomsskylden, for at udbringe det samme Beløb som tidligere, skulde forhøjes med 20 Øre. Ganske vist var 20 Øre noget over, hvad der krævedes, men 15 Øre var for lidt; vi vare altsaa nødte til at gaa til 20 Øre, fra 75 til 95 Øre. Det er nemlig saaledes efter de for os foreliggende Oplysninger, at for hver 10 Øre, der paalignes i Ejendomsskyld, faar Statskassen en Indtægt af 360,000 Kr. Da vi nu vare nødte til alligevel at gaa op til 95, gik vi op til 1 Kr. af Hensyn til Statskassen. Under senere Forhandlinger er Nødvendigheden af en gunstigere Balance for Statskassen endnu stærkere kommen frem, og saa ere vi endte med en Overenskomst om at lægge 10 Øre paa Formueskatten og 10 Øre paa Ejendomsskylden, saaledes at vi nu staa paa 110 Øre. 110 Øre vil give et Beløb af 3,955,000 Kr., altsaa henimod 4 Millioner. Vi anse det for ret passende at foreslaa et Beløb af omkring 4 Mill. Kr. paa Ejendomsskylden, samtidig med, at Formue- og Indkomstskatten giver henimod 9 Mill. Kr.